

A NAPRAFORGÓ UTCAI MINTATELEP

NAPRAFORGÓ
UTCAI BAUHAUS EGYESÜLET

Az épületek alaprajza a korabeli európai családi ház típusnak felelt meg, a földszinten a kiszolgálóhelyiségek és a nappali, az emeleten a fürdő és több hálószoba – a térkapcsolatok, térszervezés tekintetében a házak kevésbé mutatták a modern építészet jellegzetességeit. Ugyanakkor az építkezés lehetőséget teremtett új építőanyagok, szerkezetek (tolóablakok, beépített szekrények), kevésbé elterjedt gépészeti megoldások (mint pl. a légfűtés) bemutatására, mivel a mintatelep házait megnyitották a látogatók előtt, hasonlóan a 30 évvel később épült Óbudai Kísérleti Lakótelephez.

Az építészek különböző felfogása ellenére a tizenkilenc épületből álló utca képe harmonikus lett. A hasonló méretű telkeken egy kivétellel egyemeletes, kis alapterületű, többnyire gondosan kiértelt arányú, kubisztikus tömegekből álló, zömében lapostetős, a hagyományos díszítést mellőző családi házak épültek. Az utca egységes képéhez az egyforma kerítés, az egyforma utcalámpák mellett a Soltý László kertépítő tervezte, négyzetes alakú növény-szigetkből álló kertek látványa is hozzájárult.

Jelentős publicitás mellett avatták fel a mintatelepet, a házak divatosak lettek, hamar vevőre találtak. Így, bár nem sikerült a modernizmus elveit maradéktalanul érvényesíteni, a Napraforgó utcai mintatelep mégis a modern építészet elterjedésének mérföldköve lett.

Műemléki védelme ezt az eredeti állapotot hivatott megőrizni.

Forrás: fotók: magántulajdon (bal); MÉM-MDK Magyar Építészeti Múzeum (alul)

